



האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

זוהר הצלה

חלק לב

ובו שאלות ותשובות לעם ישראל

מבואר בחז"ל גודל מצות תוכחה ומחאה וחיוב הערבות על כל אחד ואחד מישראל למחות ביד עוברי עברה, בכל הש"ס בבלי ירושלמי מדרשים זוה"ק, ספרי הראשונים וגדולי אחרונים. על כן אנו יוצאים בקול קורא למען הצלת עם ישראל, להקים השכינה מעפרא, לפדות נפשינו והגאולה השלימה ברחמים.



אור הזוהר 309 * חשוון תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911



בעלמא! ונחשב לו כאילו החזיר את העולם לתהו ובהו וגורם עוני בעולם ואורך הגלות! ובתיקון ל' כתב, שהם גורמים עניות וחרב וביזה והרג ואבדון בעולם, וגורמים לרוחו של משיח שילך מהעולם ולא ישוב! (וכן איתא במס' שבת ל"ג [ע"פ הגר"א בתיקון ל']). - היוצא מכל זה שכל מי שאינו לומד את ספר הזוהר הקדוש, הרי גורם לבזה חרב הרג ואבדן לעולם, ואלו עבירות שבין אדם לחבירו שאפילו יום הכיפורים אינו מכפר עליהם, (ס' איפה שלימה). ובאופן כזה אין באפשרותו לקיים עד שירצה את חבירו, מחמת שנאבדו כבר רח"ל. - וכבר יצאו גדולי ירושלים (בראשות כ"ק מרן הגר"ח זוננפלד זצ"ל) וגם הגה"צ חברי הביד"ץ של עדנתו וחתמו בקריאת קודש (תרפ"א, ותרצ"א ותשס"ב-ד) ללמוד את הזוהר הקדוש על הפרשה מידי שבוע, ועל כל פנים דף אחד של זוהר ביום.

על כן אנו קוראים לכל המנהיגים, רבנים וראשי ישיבות שליט"א וראשי כוללים שכל רב וראש ישיבה ראש כולל מגיד שיעור ומשפיע, שינהג ללמוד בכל יום בבית מדרשו עם כל קהילתו לפני התפילה או אחרי התפילה עמוד אחד זוהר, שלוקח רק דקה, לישועת כלל ישראל, וכן כל בחור בישיבה ואברך ככולל ילמוד לפני התפילה או אחרי התפילה עמוד אחד זוהר ביום. וכן המלמדים ילמדו עם תלמידיהם בכל יום עמוד אחד לפני התפילה כמו"ש בוה"ק (פר' וירא קיח), קרוב לימות המשיח אפלו נערים ידעו נסתרות, וז"ל בתרגום ללשון הקודש: אמר להם רבי שמעון: אין רצונו של הקדוש ברוך הוא בזה שיתגלה לעולם כל כך. וכשהיה קרוב לימות המשיח, אפילו נערים שבעולם עתידים למצא נסתרות של החכמה ולדעת על ידו קצים וחשבונות, ובאותו הזמן יתגלה לכל.

בוא וראה מה שאמרו חז"ל בירושלמי על שלמה המלך שהיה קודש קדשים, וטעה ועבר על ציווי התורה של לא ירבה... ובגלל זה נטרד ממלכות: (ירושלמי סנהדרין פ"ב ה"ז): תני רבי שמעון בן יוחי עלה ספר משנה תורה ונשתחט לפני הקב"ה,

אמר לפניו רבון העולם, כתבת בתורתך כל דייתקי שבטלה מקצת בטלה כולה, והרי שלמה מבקש לעקור יו"ד ממני, אמר ליה הקב"ה שלמה ואלף כיוצא בו בטילין, ודבר ממך אינו בטל, עכ"ל. ואם כן אפילו הגדולי ישראל הכי הכי גדולים אין יכולים לבטל אות אחת מן התורה בין תורה שבכתב ובין תורה שבעל פה, ובזוה"ק מצוה אותנו ללמוד זוהר לכל ישראל כדי שנזכה לתשובה אמיתית באהבה תשובה עילאה ונגאל ברחמים, ואם לא שומעים בקול משה רבנו, "אמר ליה הקב"ה שלמה ואלף כיוצא בו בטילין, ודבר ממך אינו בטל". בוא וראה מה דכתבו בזו"ח פ' נח שכל ענין הגאולה והתשובה תלוי על רישי כנישתא, ואם כן, צריכים כולם להורות לישראל שילמדו זוהר הקדוש, כי אנו מאמינים בני מאמינים שמשו רבנו הוא אדון כל הנביאים, ונבואתו אמת, ולא תשתנה לעולם ח"ו. ובזכות התנא האלוקי הרשב"י תעמוד לכל ישראל להושע בכל הישועות והנחמות, ובדא יפקון מן גלותא ברחמי, אכ"ר.

שאלה: למה הרב כותב באופן חמור וקיצוני כל כך, נגד כל הרבנים הגדולים והראשי ישיבות, וארגונים של מחזירי בתשובה? - תשובה: הזוהר בפרשת בראשית דף כ"ח: אומר שכל הת"ח שלא רוצים ללמוד זוה"ק הם הולכים נגד משה רבינו. ועיי"ש בביאור המקדש מלך.
שאלה: למה הרב אומר שדווקא הם אחראים על כל האסונות והצרות? - תשובה: בתיקוני זוהר תיקון ל' כתוב על מי שלא רוצה שילמדו זוהר הקדוש: "אוי להם שגורמים עניות וחרב וביזה והרג ואבדן בעולם, והרוח הזו שמתלקת היא רוח המשיח".
שאלה: למה יש בחורים שמתקלקלים? - תשובה: המהרח"ו כותב בהקדמה לעץ חיים שמי שלא רוצה ללמוד זוה"ק עליהם אמר הפסוק: "יכל

הגבעות המקלקלו" אלו הבחורים התלמידים הקטנים שרואים את מלמדיהם שאינם רוצים ללמוד זוה"ק ותורת הסוד, על פן גבעות אלו נתקלקלו ולבם שרש פורה ראש ולענה ועלתה בהם תלודת טיט ורפש לכפר בהכמת האמת... ואין ספק כי לא יהיה להם חלק בעולם הבא כנזכר בזהר. ועוד כתב שם, כי הכל תלוי בעסק ההכמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחרו ועכוב בגין בית מקדשנו ותפאתנו.

שאלה: למה גזירת הגיוס באה? ומי אשם בזה? - תשובה: כבר לפני מאה שנה בשנת תרע"ד, תחילת מלחמת העולם הראשונה, כבר כתב המקובל האלוקי רבי יהודה פתייה ז"ע שאחרי שנתמעט לימוד הזוהר והקבלה בעולם נגזרו גזירות הגיוס ועוד צרות משונות רח"ל.

שאלה: גזירת הקיצוצים הכלכליים, מי יכול להינצל ממנה? תשובה: בזוהר הקדוש כתוב שלפני ביאת המשיח הערב רב יעשה צרות ודוחק גדול ללומדי התורה, ויקח מהם מיסים קשים, ובזוה"ק ברעיא מהימנא כתוב שלומדי הזוהר בהם אין ניסיון, והם נגאלים ברחמים, כי הם אהוביו של מלך מלכי המלכים הקב"ה. ובאמת כבר הרעיא מהימנא [הוא

משה רבנו ע"ה] מצוה אותנו ללמוד זוהר הקדוש דוקא, כי תורת הרש"י מאיר עד סוף הדורות, וצריך ללמוד ללא הפסק ולא לתת מנוחה לקדוש ברוך הוא עד שיגאלנו (זוהר פנחס ר"ט).

אחינו בית ישראל, עת צרה היא ליעקב, ואין לשקוט בעת הזאת, ידוע לכל שאנו נמצאים עכשיו בסוף הגלות, ורוב הסימנים שכתבו חז"ל בעקבתא דמשיחא כבר נתקיימו, וצרות רבות וגזירות קשות פוקדות את ישראל בארץ הקדוש ובעולם כולו, ובפרט הגזירה הנוראה על בחורי ישראל והחינוך הטהור, עם ישראל זקוק לרחמי שמים מרובים, ומן השמים מעוררים אותנו לתשובה, ואין לנו על מי להישען אלא על אבינו שבשמים. - לכן חובה קדושה על כל אחד ואחד ללמוד פרד"ס בכל יום ויום (האר"ז בלשעה מ), ובלימוד הזוהר הקדוש יוצא ידי חובת לימוד הקבלה (כף החיים סי' קנ"ה). כי אם מחסרים את חלק הסוד הרי גורמים פירוד ח"ו בעולמות העליונים והרי לימודם פגום, וכפי שנכתב בתיקוני זוהר (תיקון מג) על מי שלא לומד ומי שלא אומר ללמוד, טב ליה דלא אתברי

דבריו וממנו ילמדו לעבוד את ה', אשרי לו אם טובים השניים מן האחד, מכל שכן מאות ואלף ואלפי רבבות.

פֶּרֶק מ"ב

בכלל ו פרט ב ז"ל:

הצל לקוחים למות

הגאולה תלויה במנהיגים - המנהיג נקרא רואה מפני שעליו החובה להשגיח לראות ולפקח על צאן מרעיתו והכל הולך אחר המנהיג

הכל הולך אחר המנהיג. עיין (משכיל אל דל ח"ש דף ע"ט ע"א ד"ה לא תשא) שהרי הפסוק העיד ואמר (ישעי' א כו) **אשיבה שופטיך כבראשונה, ואם הגאולה תלוי בזה, על כרחך שענין גדול הוא מאד, ומנהיג נקרא בשם "רואה" משום שעליו מוטל להשגיח ולראות צרכי ציבור ולפקח עליהם.** וכן מפורש בפסוק (שמואל א' ט ט) **ולנביא היום יקרא לפנים רואה,** וזה הוא אפשר כוונת הפסוק (ישעי' סא ט) **ונודע בגוים זרעם וצאצאיהם בתוך העמים,** שיהיה הנהגתם בכל ענינים בבחינות מצויינים שם, ועם ה' אלה שיהיה ניכר בחוצות בכל שהוא יהודי ובגוים לא יתחשב, במלבוש, ובשם, ובלשון, ובמדות ענוה, ורחמנות, וצניעות, וכיוצא באלה. וחוזר ומפרש הפסוק, מי יביאם לידי כך לדרך כזה.

המנהיגים ורועי אמת כל דאגתם וטרחתם יהיה בתוכחתם להדריך ולנהל שגם אחרים יכירו כי זרע ברך ה' המה

ואמר כל רואיהם יכירום כי הם זרע ברך ה', מאחר שיהיה להם מנהיגים ורועי אמת, יהיה כל דאגתם וטרחתם בתוכחתם להדריכם ולנהלם באופן בזה שיכיר יכירנו לאחרים כי הם זרע ברך ה'. והתמנותם של המנהיגים היא אחת מהדברים שהקדוש ברוך הוא מכריז עליהם כמאמר חכמינו ז"ל (ברכות נה) **'פרנס טוב'**. ואתה אמרת על ידי הושע על פסוק (ב ב) **ועלו מן הארץ,** על שאלות ישראל אימתני אתה גואלינו ואמרת ועלו מן הארץ כשתרדו למדריגה התחתונה (מדרש תהלים מה). ואתה אומר ועושה ודבר אחד מדברין לא ישוב ריקם, שהרי אם תראה תואר ומעמד של דלות ועוני הדור, וגם מה שאמרו חכמינו ז"ל (סוף סוטה), **מינה תראה שכבר נתקיים הכל ועומדים ומצפים אנו על סיום דבריהם שם, שסיימו על מי לנו להשען על אבינו שבשמים שהבטיח ואמר (ישעי' א כג-כד) שאם יגיע זמן ששריף סוררים חברי גנבים כולו אוהב שוחד ורודף שלמונים ואסירה כל בדילין ואשיבה שופטיך כראשונה ויועצין כבתחילה.**

פֶּרֶק מ"ג

בכלל ו פרט ב ז"ל:

מי שרוצה להיות עובד ה' באמת לא יחזיק תורתו בתוך מייעו כי יש לו לירא מקללות משה ושלמה - כשרעב לדבר ה' בעולם מוטל חיוב על כל איש שיראת ה' אמת בלבבו לקרוא בחוצות 'שמעו מוסר וחכמו', ואם אינו עושה כן כל צדקותיו ותורתו לחנם הם - אם לאו בר הכי הוא יעמיד אנשים

שמות סימן ל"ב פסוק כ"ו: ויעמוד משה בשער המחנה ויאמר מי לה' אלי ויאספו אליו כל בני לוי.

אפשר הכוונה הוא דמי שרצונו להיות עובד ה' באמת אין די בזה לקיים (תהלים מ ט) ותורתך בתוך מעי, ולהחזיק טובה לעצמו, כי יש לו ליראה מקללות משה ומקללות שלמה אחריו, שלמה אמר (משלי יא כו) **מונע בר יקבוהו לאום,** ופסוק זה סתמא נאמר בכל מקום ובכל עת ובכל זמן, ומשה אמר (דברים כו כו) **ארור אשר לא יקים את כל דברי תורה הזאת.** ואמרו (בירושלמי סוטה פ"ז ה"ד) **'למד לימוד קיים ועשה והיה בידו להקים ולא להקים הרי זה בכלל ארור.'**

אם נגזר עליו להיות בעל שררה יתפלל תמיד אל השם שדבריו יתקבלו ויזכהו לקרבנים לאביהם שבשמים

אבל אם רואה שמן ה' הוא, והוא גזר ואמר לרעות עם ה' צאן קדשים, כמה תהיה עיניו ולבו תלוי אל ה', ולהתפלל: הצילני מדמים אלקים ואלמדה פושעים דרכיך וחנני מאתך שימצאו דברי חן, ואהיה אני אהוב להם, והדריכני בנתיב מצותיך, והורני דרך אלקיך, כי מבלעדיך מי יוכל לשפוט את עמך הכבוד הזה, ואחרון הכביד שיטהר וינקה עצמו לבדוק פשפוש אחר פשפוש שלא יגרמו מעשיו שיתרחקו ממנו, וישמע חכם ויוסיף לקח. ואם אלה וכיוצא באלה יתפלל אל ה' מעמקי קירות לבבו, אזי יאמר נא ה' ראו כמה הם החביבים ויקרים בני לרועיהם עד שכל צרכי עצמו וביתו המה טפלים, ועיקר תפילתו ובקשתו ועתירתו הוא, זכני לקרב לב בנים לאביהם שבשמים, ועליהם ועל כיוצא בהם נאמר (ספרי פנחס, קמ"א), **ודע מתן שכרן של פרנסי ישראל לעתיד לבוא.**

פֶּרֶק מ"א

בכלל ו פרט א ז"ל:

שבת לוי היה מרובה באוכלסין משום שכל ישראל בניו ע"י שהם מורים להם משפט תורה והוי כאילו ילדום

אמרו חכמינו ז"ל (סנהדרין יט) **המלמד את בן חבירו תורה כאילו ילדו,** וכן פירש רש"י (במדבר ג א) **[על פסוק אלה תולדות משה ואהרן],** וגם מלתא דמסתבר הוא שהרי אביו רק הביאו לחיי עולם הזה ורבו הביאו לחיי עולם הבא, ומשום הכי אמרו (ב"מ לג) **אבידת אביו ואבידת רבו אבידת רבו קודמת, ואיתא במדרש (בר"ר ע"א ד) כשילדה לאה בן שלישי הקדוש ברוך הוא קרא שמו לוי משום שעתיד ללוות בנים למקום, שהרי משה ברך אותו (דברים לג ע) יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל,** ומעתה אין בכל השבטים שהוא מרובה באוכלסין כמו שבת לוי שהרי כל ישראל המה בניו. ובזה אפשר ליישב לשון **על כן** הנאמר בלוי (בראשית כט לד) **שפירש רש"י כל מקום שנאמר על כן מרובה באוכלסין חוץ מלוי, ולענ"ד נראה כמו שכתבתי.**

בני ע"י שהוא תלמידו בוודאי מזכה אבא - רבו, לכן יגיע האדם לעסוק בענינים שהם תועלת לדורו ובפרט בעניני תורה ויראה וקיום

ואם אמרו חכמינו ז"ל (סנהדרין קד) **'ברא מזכא אבא,'** מכל שכן ויותר מסתבר מי שהוא בנו בבחינת שהוא תלמידו על אחת כמה וכמה. וכן אמרו חכמינו ז"ל (הגיגה טו) **דזכותו של ר' מאיר גרם הצלתו של אחר רבו.** מעתה כמה יש לו לאדם לטרוח בכל מיני יגיעות, ולא יחוש משיחתן של יושבי שער ולעג השאננים וליצנות הזדים, ויעשה עצמו כשור לעול וכחמור למשאוי, לעשות בעצמו או מיהת לסבב דברים כאלו שהמה לתועלת לאנשי דורו בעניני התורה והיראה בכל ענינים, ובפרט בענין קיום מצותיה שיתרבה עבדי ה' ויתגדל כבוד שמים על ידו, מתרי טעמא.

א. שאין עבודה נבחרת מלקרב בנים לאביהם שבשמים שהרי התורה לא העידה על אברהם כי ידעתיו מפני שמסר נפשו בכבשן האש או שמסר בנו יחידו לקרבן, רק למען אשר יצוה את בניו וגו'. ב. שיוכה בחייו וגם אחרי מותו שמאות ואלפי רבבות ילמדו ממנו לעבוד את ה'

חדא שאין לך עבודה בכל קיום תרי"ג שנכבדות מדובר בה והיא נבחרת לה', **כעבודה זו שגורם לקרב לב בנים לאביהם שבשמים, שהרי תורה העידה (בראשית יח יט) 'כי ידעתיו,'** לא אמרה תורה עבור שמסר נפשו בכבשן אש או שמסר בנו יחידי לעקידה, אלא **'אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו.'**

ושנית, הלא עבודת התורה והחכמה ארוכה מארץ מדה ורחבה מני ים, ומה צדקותינו ומה גבורתינו, וכשאני לעצמי מה אני, ואם יזכה שבחייו וגם אחר פטירתו רבים ישתו בצמא את

לבטל עצמו מעבודתו ולימודו, או עבור שרוצה להיות אהוב לבני אדם ואינו רוצה להתקוטט עמהם, וכיוצא באלו הרבה, הם מונעים אותו שלא ישים עין פקחא שלו על בניו ובנותיו וכלותיו לגדלם ולנהלם ולהדריכם על פי דרכי התורה והיראה, וכן לקרוביו ואנשי משפחתו.

מנהיג - מורה - רב שאינו מוכיח לאנשי עדתו ודורו כראוי נקראים העונות על שמו, ותלויים בראשיהם, וה' במשפט יבוא עמהם

וכן אם הוא מנהיג ומורה ורב, [ונמנע] מלהוכיח לאנשי עדתו ודורו כראוי הגם שצוה התורה ואמרה הוכח תוכיח, ואשימם בראשכם (דברים א יג) אשמות הדור תלוי בראשי דייניהם (דב"ר א י), וכשלו איש באחיו (ויקרא כו לז) איש בעון אחיו (סנהדרין כז), והודעתם לבניך ולבני בניך יום אשר עמדת (דברים ד ט-י), המלמד את בנו ובן בנו תורה כאלו קבלו מהר סיני (קדושין ל), פרתו של ר' אליעזר בן עזריה יצאת ברצועה שבין קרניה, לא שלו היתה אלא של שכינתה ומתוך שלא מיחה בה נקראת על שמו (שבת נד), וכן הוא בזוהר (ח"א טז) המבול נקרא מי נח משום שלא מיחה בהם ולא הדרין אותם, ה' במשפט יבוא עם זקני עמו ושריו, אם שרים חטאו זקנים מה חטאו אלא אימא על זקנים שלא מיחו בשרים (שבת נה). ואמרו (בירושלמי סוטה פ"ז ה"ד) למד ולימד קיים ועשה והיה בידו להקים ולא הקים הרי זה בכלל ארוו, לא למד ולא לימד, לא קיים ולא עשה, והיה בידו להקים והקים הרי זה בכלל ברוך אשר יקים את כל דברי התורה הזאת. ומאחר שאמרו חכמינו ז"ל (כתובות כב) 'למה לי קרא סברא היא' מינה מוכח כל שהיא סברא חיצונה ואלימא דאורייתא היא.

העונש של העובר עבירה אצל בני נח בפועל יותר חמור מהעונש של מי שאינו מוחה שנענש רק ביסורין - לכן הגם שהקיסרוג אמת הוא רק יכול להיות שהרשיעו לעשות רע בפועל ממש, או שרק לא הוכיחו ולא הדריכו אחרים

מעטה מסתבר שעונש של הרשע על דרך השני שהוא בפני עצמו צדיק תמים הוא, ורק עבר על מצוה אחת שצוה תורה הוכח תוכיח, ומשום הכי כל אותן עבירות שהיה נסוג אחור מלהוכיח עליהן נקראים על שמו. אינו שוה לעונש הרשע על דרך הראשון שהרשיע במזיד בקום ועשה לעבור על התורה ומצותיה, משום שסוף סוף לא עבר אותן העבירות בפועל ובמעשה - והנה יש לדייק הלא חמשה כרכין נהפכו, ומדוע אמרה תורה (בראשית יח ז) **זעקת סדום ועמורה כי רבה**, אלא משום ששני אלה היה מטרפולין והיה בידם למחות בעוברי עבירה ולא מיחו, משום הכי הזכירה התורה רק אותן, אבל השופט כל הארץ לא יעשה משפט חלילה וחלילה, משום הכי כשבא לפניו הקטרוג כמקרא שכתוב **זעקת סדום ועמורה כי רבה**, אמר ודאי אותו הקטרוג אות הוא משום שלפניו חנף לא יבוא ולא יגורך רע, אבל יכול להיות שהרשיעו והזידו לעשות רע בפועל ממש, או רק שלא הוכיחו ולא הדריכו **לאחרים לעשותה**, ומינה שאין ענשם ופרענותם שוה, וזה הוא אפשר כוונת הפסוק **הכצעקתה הבאה אלי עשו**, בפועל בקום ועשה ממש, אז **כלה** - אכריתם ואכלם לגמרי. **ואם לא**, הכוונה שלא הרשיעו בפועל, והקטרוג הוא רק שהמה רשעים וחסאים משום שלא מיחו ולא הדריכו לאחרים, נהי לפוטרם בלא כלום אי אפשר אבל לכלותם לגמרי נמי לא, אלא אז **אדעה** - אפרע מהם ביסורין. [אבל קשה על חילוק הזה, ממאמר חכמינו ז"ל (שבת נה) ממקדשי תחלו שכתבו 'תיו תמות', וצריך לחלק שאני ישראל דקבלו ערבות ומתוך שלא מיחו נקרא עבירה ממש על שמו, מה שאין כן אצל בני נח דליכא ערבות ורק רמיא עליהם לקיים מצות דינין משום הכי רק ראויים המה שיענשו שלא קיימו מצות דינין, אבל לא כל העונשין של העוברי עבירה שיענשו גם המה].

מכל שכן אם באו ימים כאלו שיש רעב בעולם לשמוע דבר ה', ואין חזון נפרץ, ועוללים שואלים לחם ופורש אין להם, אזי הלא חיוב מוטל לכל איש שיראת ה' אמת בלבבו לקצר את נפשו ולקרוא בפתחי שערים ובראש הומיות שמעו מוסר וחכמו (משלי ה ג), ואם לא כן עושה, אזי כל תורתו וכל צדקותיו מגן שוה. [ואם לאו בר הכי הוא כי יש זוכה למשנה, ויש זוכה לאגדה, ויש זוכה לכולם, או מסיבות טרדות משא הציבור, או מחסרון כוחו, מוטל עליו מיהת לסבב בחכמתו ולא ינוח ולא ישקוט, עד שיעמוד ע"י גירי דיליה אנשים יראים וחכמים שילמדו עם המון דיני התורה הצריכים להם, ויראת שמים בכל יום ויום לעת ערב, ומה גם בשבת לעשות קהלות קהלות לזה].

מי שאינו עושה בנים למקום ודאגתו הוא רק למלאות בטנו ותורתך בתוך מעי, אין ראוי לומר עליו שהוא לה'

וזה אפשר כוונת הפסוק הנזכר לעיל, משה רק הכריז ואמר מי לה' אלי, דהיינו מי שלבבו נאמן ושלם אל ה' באמת ויאספו אליו כל בני לוי, הן המה אנשים כאלו שכל דאגתם לטרוח ולחבר בנים למקום, כמאמר חכמינו ז"ל (בר"ר עא ד) קרא שמו לוי משום שעתידי ללוות בנים למקום, עליהם ראוי לומר שהם לה', משום שאם לא כן אין ראוי לומר עליו שהוא לה', דאיך נוכל לומר שלבבו נאמן לה' אם כל עסקו ודאגתו הוא רק למלאות בטנו לקיים מה שנאמר ותורתך בתוך מעי, ולא איכפת ליה בנזק המלך מלכו של עולם להיותו רועה בניו של מקום, בני ציון היקרים תתעלפנה בחוצות ושאר לו ללחם ופורש אין להם, וכי זה הוא הדרך של מי שלבבו נאמן עם ה' לעמוד מרחוק על דם בניו ובנותיו מלהושיעם.

פֶּרֶק מֵד

בכלל ו פרט ב וז"ל:

איך שייך לומר בב"ד של מעלה "ואם לא", הלא הכל גלוי לפני מלך המשפט **בראשית** סימן י"ח פסוק כ"א: **ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה, ואם לא אדעה.**

הדבר תמוה מאד איך שייך לומר **אם לא**, לפני בית דין ששופטיה המה בני אדם שהמה רק יראה לעינים יוכל להיות שלפעמים יעלילו על בני אדם עלילות שקר שגנבו וכיחשו ורצחו, ובאמת אחר חקירה ודרישה נתברר ששקר ענה במ, וכשרים ונקיים המה, אבל אותן המלאכים המקטרגים לפני בית דין של מעלה על מעשה בני אדם, הנוכל לומר שגם שם יוכלו לשקר, הלא דובר שקרים לא יכון לנגד עיני, והמלך המשפט אשר שם הוא יודע מחשבות וצופה נסתרות. מעטה אותן בני אלקים שקטרוגו וענו ואמרו, ודאי כדבריהם כן הוא, שאם לא כן איך יעזו פניהם להעיד שקר.

האב - קרוב שאינו מוכיח מחמת איזה סיבה שהיא שהוא, נמנע מכח אופיו החלוש העבירות הם על שמו

ונראה לענ"ד אפשר לישב, דהנה על שני דרכים יוכל אדם להיות נקרא לפני ה' רשע ועובר על התורה וראוי להענש.

הדרך האחד הוא, אותן שס"ה ל"ת שהזהירה התורה שלא לעשותן, נפשו הרעה אותה ויעש אותן בפועל ובקום ועשה, וכן אותן רמ"ח מצות שצוה התורה עלינו לעשותן הסית אותן לבו הרע שימנע מעשות אותם ומלקיימם.

והדרך השני הוא, שהוא בעצמו באמת נזהר בשמירות התורה בכל ענינים בקיום מצות עשה ובאזהרות ל"ת בכל דקדוקיה ופרטיה, אבל רכות לבבו ועצלותו או שאינו רוצה

פרק מה

בכלל ו פרט ב וז"ל:

ההשוואה בין אשר נשבעתי מעבור מי נח עוד לכן נשבעתי מקצוף עליך הוא, שהמבול בא על שנח לא הוכיחם ובזמן החורבן לא היו לישראל מנהיגים ורועים נאמנים שהוכיחום, לכן כמו שבמי המבול המליצה מדת הרחמים שאם היה להם מנהיגי אמת היו שומעים לתוכחתם, לכן נשבע ה' שלא יביא עוד מבול, כן בזמן החורבן מאותו הטעם נשבעתי מקצוף עליך

ישעי' סימן נ"ד פסוק ט': כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבור מי נח עוד על הארץ כן נשבעתי מקצוף עליך ומגער בך. צריך הסבר לענין, מה יש דמיון לשבועה של מקצוף עליך לשבועה של מעבור מי נח. ואפשר לומר למה שמפרש הזוהר (ח"א טז): שמשום הכי נקרא המבול מי נח משום שלא הוכיח אותם, כמו פרתו של ר' אליעזר בן עזריה, ובזמן חרבן ירושלים היה אותו הדור עני ודל ממנהיגים ורועים נאמנים, שכהנים וצדיקי הדור היו מעלימים עין מלהדריך ומלהוכיח כמקרא שכתב (ירמיה ב ח) **הכהנים לא אמרו איה ה' ותופשי התורה לא ידענו, והיה שריה כאילים** (איכה א ו) **כאיל ראשו של זה בצד זנבו של זה** (שבת קיט), ולא הוכיחו זה את זה, והנביאי השקר המסיתים והמדיחים הם נתנו עינים הפקוחה להדריך להמון עם, ולהטעות אותם מדרכי התורה והיראה, כדכתיב (איכה ב יד) **נביאיך חזו לך שוא ותפל ולא גלו על עונך, ומיכה אמר (ג ה) הנביאים המתעים את עמי הנושכים בשיניהם וקראו שלום, ואז מה יעשו ההמון שלא יחטא, וכיון שכן אין ראוי להיותם נענשים כל כך.** וזה הוא אפשר כוונת הפסוק **כי מי נח זאת לי, כמו שנשבעתי מעבור מי נח עוד על הארץ משום שמידת הרחמים המליץ עליהם, אילו היו להם מנהיגי אמת היה שומעים לתוכחתם, כן מאותו טעם נשבעתי גם כן מקצוף עליך ומגער בך.**

המלצת טוב על עם ישראל בדור עני על אדמת נכר ומסיתים ומדיחים אותם ונתמעטו תלמידים המחזיקין ידי ישראל למוטב

מענתה יש מקום לדבר טוב על ישראל ולהמליץ עבורם, אם אז שהיה יושבים שלום ושקטים בארצם איש תחת גפנו ותחת תאנתו, ולא היו שיכורים להיות דעתם מבולבלת מעול הפרנסה וכלכלה, ולא היו מעורבים בין אומות העולם, ועיניהם רואים בית המקדש בנוי בתפארתה, עם כל זה ראה ה' לדונם לזכות, משום שאנשי אמונה אבדו ואנשי חסד נאספו ואין אשכול איש שהכל בו לאכול, עתה שאנו עם עני ודל וכמעט בנפשינו נביא לחמינו ואנו על אדמת נכר, ועיר אלקים מושפלת עד שאול תחתיה ונתקיים בנו כעת כי שחה לעפר נפשינו (תהלים מד כו), נפשינו דייקא, משום שאזלת יד נתמעטו התלמידים, תלמידים כאלה המחזיקין ידי ישראל להחזיר למוטב, ואפיקורסים והכופרים והצבועים המסיתים והמדיחים שרצו ורבו בארץ, מענתה מה יעשה ההמון שלא יחטא, וכלפי שאמרו חכמינו ז"ל (סנהדרין קה) 'חוצפא כלפי שמיא מהני', וגם מאהבת ישראל הבערת בקרבי, ולבי לבי

על חלליהם אשר בחוצות עברים נגואלו בדם, מרבים חללים הפילו ועצומים כל הרוגיה (משלי ז טו), ומכל שכן שאתה החלות להראות את עבדיך שהרי אמת לנו ע"י עבדך ישעי' (סב ז) **אל תתנו דמי לו, עצור במילין לא אוכל מלדבר גם נגד השם, זכור נא שני דבריך אלה, כבר היה זמן שאמרת (ירמיה לא ט) הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים כי מדי דברי בו זכור אזכרנו עוד, ולמה לנצח תשכחנו תעזבנו לאורך ימים, וכבר אמרת בשבועה מקצוף עליך ומגער בך כנזכר לעיל, ולמה מאוס מאסת קצפת עלינו עד מאד (איכה ה כב), הלא אין שכחה לפני כסא כבודך.**

פרק מו

בכלל ו פרט ב וז"ל:

ודמו מידך אבקש. אפשר על שני דרכים: א. שלא הוכיחם כלל מאיזה סיבה. ב. שהוכיחם רק לא דיבר להזהיר רשע כי מפני שאין בו יראת שמים אין דבריו נשמעים ואין יוצאים מן הלב

תהלים סימן נ"א פסוק ט"ו ט"ז: אלמדה פושעים דרכיך וחטאים אליך ישובו הצילני מדמים אלקים.

יחזקאל אמר (ג ח) צופה נתתיך לבית ישראל ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש.

והנה דבר זה שלא דיבר להזהיר רשע מדרכו, יוכל להיות על שני דרכים, האחד כפשוטו שמנע עצמו מלהוכיחו מסיבות דבר מהדברים, או שבאמת הוכיחו ועם כל זה לא דיבר להזהירו, והוא כלפי שאמרו חכמינו ז"ל (שלי"ה שער האותיות ערך לב טוב) **דברים היוצאים מן הלב נכנסים אל הלב, ואדם שיש בו יראת שמים דבריו נשמעים (ילק"ש קהלת, תתקפט).**

לפני אמירת תוכחה יש לטהר ולכבס עצמו מכל סיג שלא יהיה בתוכחתו שום כוונה אחרת בלתי לה' לבדו שיכנסו דבריו בלב שומעיהם. דוד המלך ביקש לפני שאמר אלמדה פושעים דרכים, אל תשליכני מלפניך, והצילני מדמים

לכן אם קודם תוכחתו היה מנקה ומטהר ומכבס לבו מכל סיג, שלא יהיה בתוכחתו שום כוונה אחרת בלתי לה' לבדו, וגם היה מפשפש במעשיו לחפש בחורין ובסדקים לקדש ולטהר עצמו לפני ה' שיהיה הוא במדריגות כולך יפה רעיתי (שה"ש ד ז), אזי היה מעשיו הרצוים לפני ה' גורמים שדיבורו והבל פיו יבקע לבבות השומעים לעשות בהם פרי קודש. ואם לא עשה כן, הגם שהוכיח, עם כל זה יש לו לירא שיאמרו לו כעת דמו מידך אבקש (יחזקאל ג יח) בעבור שלא הוכחתו כראוי. וזה הוא אפשר כוונת הפסוקים (שבפסוק י"ג י"ד) בקש מה' אל תשליכני מלפניך השיבה לי ששון ישעך, כפירוש רש"י שישב עליו רוח הקודש. אלמדה פושעים דרכיך והצילני מדמים אלקים, שלא יאמרו אילו היה מעשיך יותר טובים לפני ה' היה דבריך עושים רושם, וזה הוא הצילני מדמים. עיין (משכיל אל דל ח"א כלל ה' פרט ג' ד"ה לא תעמוד על דם רעך).

המשך בעלון 310

כל התפילות מתקבלות רק על ידי לימוד זוהר הקדוש, הזוהר הקדוש היא טבעת מלך מלכי המלכים, ומי שילמד ינצל.